

Gendarmeriloven og saa mange andre Ting.

Jeg skal indskrænke mig dertil og kun endnu over for den sidste ærede Taler gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger. Han sagde: Gendarmerikorpset behøves ikke, Politiet kan løse Opgaven. Ja, men saa maa vi have et Statspolitii; det er det, som ligger bag ved Spørgsmaalet om Gendarmerikorpset. Jeg skal ikke komme ind paa hans Betragtninger over, hvorvidt Gendarmerikorpset er vel lidt eller ikke — man kan jo gaa ud og forhøre sig i Befolkningen. Jeg kan henvise det ærede Medlem til, om han har lyst dertil, at foretage en lille Rejse op til det bekendte Brønderlev og høre, hvad man nu der synes om Gendarmene. — Naar det ærede Medlem siger, at Gendarmene have lidt at bestille, saa mener jeg, at de ikke have lidt; men det gør han bedst i at drøfte med Politimestrene.

Disse Betragtninger, som jeg er fremkommet med, ere alle sammen Gentagelser, og jeg skulde ikke være fremkommen med dem, naar de ikke vare bleve foranledigede ved de Udtalelser, der faldt fra de to ærede Herrer. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre en Hensstilling til den højtærede Krigsminister. Det er en bekendt Sag, at der fra Krigsministeriets Side eller fra Gendarmerikorpsets Chefs Side er i det forløbne Aar foretaget Inddragning af en hel Del Stationer rundt omkring i Landet. Hvorvidt man er færdig dermed, eller det er Meningen at blive ved paa denne Vej, kan jeg ikke vide. Jeg ved heller ikke, paa hvor mange Steder disse Stationer ere inddragne; men at de maa være inddragne mange Steder, eller at det i alt Tald maa være tilfiet, at inddrage dem i stort Omfang, derom bærer formentlig Finanslovsforlaget i Aar Vidnesbyrd, idet Bevillingen til Korpset er nedsat med 150,000 Kr. Det forekommer mig, at det ikke er ganske heldigt, om man vilde gaa vidt paa den Vej. Gendarmene kom netop til at gøre deres fulde Nytte, da de i stort Omfang bleve udstationerede. Da naaede vi at faa en Ro og Sikkerhed i Landet, som vi ikke havde kendt i mange, mange Aar; denne Ro og Sikkerhed have vi nu, men man kommer maaske ikke al Tid rigtig paa den, fordi man ikke husker paa, hvorledes det var tidligere. Jeg vil henvise til Forholdene — noget, jeg i øvrigt tidligere har bemærket — som de vare den Gang, da Politimestrene for 10—12 Aar siden holdt et 3-Dages Møde i Horsens for at drøfte Midlerne til med det forhaandenværende Politii at imødegaa den overhaandtagende

Usikkerhed rundt omkring i Landet paa Grund af Bagabonderingen. — og saa til Forholdene, som de ere nu. Jeg frygter for, at hvis man, inden man er kommen til en endelig Ordning af dette Forhold, i stort Omfang inddrager Gendarmeristationerne, vil man vende tilbage til de gamle Tider. Det er jo ikke blot bekendt, at der er inddraget en Del Stationer, men ligeledes, at der rundt omkring fra disse Steder er kommet til Ministeriet Begæring om at maatte faa Lov til at beholde disse Stationer, fra hvor mange, ved jeg ikke, vistnok fra et Fler-tal, mulig fra dem alle sammen. Jeg har endvidere set en Notits i et af Bladene for et Par Dage siden om, at der paa et Sted, hvor Stationen var bleven inddraget, straks havde rejst sig en betydelig Bagabondering. Det er det, jeg for berørte, det, som jeg tilfod mig for nogle Aar siden at udtale, at falder Gendarmerikorpset bort, saa vil man lige straks se, at man faar Bagabonderingen igen. Jeg vil derfor gerne henvise, at man i saa ringe Omfang, som det kan forsvares efter de Hensyn, som her ere bestemmende, foretager Inddragning og ventter, indtil man vel nok en Gang faar en endelig Ordning af dette Forhold. — Jeg skal i Forbindelse hermed fremdrage et særligt Punkt, og det er det økonomiske Punkt for Kommunerne. Af de Oplysninger, vi have faaet — saa vidt jeg husker, var det for 3—4 Aar siden — fremgaar det, at Oprettelsen af Gendarmerikorpset førte paa nogle Steder til, at man havde undladt at foretage Udvidelser af det stedblige Politii, som vare bestemte; i et enkelt Amt havde man aldeles affstøffet det Landpolitii, som man havde, og rundt omkring, baade i Købstæderne og paa Landet, havde man navnlig undladt at genbesætte ledige Politibetjentpladser, og det for enkelte Amter i temmeligt stort Omfang, saa at det drejer sig ikke om ganske smaa aarlige Beløb for vedkommende Amts Repartitionsfond. Jeg tvivler ikke paa, at man i de forløbne 3—4 Aar er blevet ved i samme Spor; men hvis man nu inddrager Stationerne, vil det i Kommunerne, og særlig i Landkommunerne, paa en Tid, hvor man klager over, at Udgifterne vokse Kommunerne over Hovedet, og hvor man fra Lovgivningsmagtens Side er betænkt paa, saa vidt det er muligt, at lette Kommunerne og særlig Amtskommunerne deres kommunale Udgifter, let føre til, at man paabyrder dem ny Udgifter, som de havde kunnet slippe for, og, hvad mere er, at Udgifterne dertil blive større, end de vare tidligere. Under de tidligere Forhandlinger er det saaledes blevet omtalt, at man i